

in najmanj za tri leta je drevo potisnjeno nazaj. Se vé, da se naj odpravi vsak mladič divjak z debla. le takrat, če ne požene noben žlahni mladič iz debla, pusti se krepek divjak in se cepi z nova.

Bolje in lažje delo se je pa tačas, ako je deblo zajec le naglodal, ne pa oglodal, tedaj se drži še spodnji del debla z gornjim po koži, vsaj na necih straneh. Ako je tako, tedaj ni treba debla odrezati, ampak rana se lepo zamaže z navadno drevesno mažo. Le-ta se napravlja tako-le: Vzame se 1 del ila, 1 del kravjeka in pa nekaj gašenega apna ter cela zmes dobro vdela. Z njo se namaže potem rana precej na debelo. Da se potlej ne posuši prerano, obveži jo s kako cunjo in jo pritrdi na drevo, da je ne spere dež ali sploh kaj druga.

S to mažo pa ne smeš priti prepozno, kajti če je rana že suha, ne izda več tudi maža. Prej ko prej torej zamaži rano, kdor zapazi, da je bil zajčji zob na njegovem drevju.

Sejmovi. Dne 22. marcija: Na starih sv. Gorah, pri sv. Jederti pri Laškem, v Rogatci, na Zigartskem bregu in pri sv. Križi na Murskem polji. Dne 23. marcija v Arnočah, Ločah in v Rušah. Dne 26. marcija v Dobovi, Stradnu in v Teharjih. Dne 27. marcija v Ormoži, v Braslovčah, v Podplatu in Slov. Bistrici.

Dopisi.

Iz Poličan dne 17. marca 1888. (Kmetje, tirjajte slovensko uradovanje!) Kako se našemu ljudstvu z nemškim uradovanjem krivica in gmotna škoda godi, kaže kaj jasno sledeči slučaj: Posestnik A. iz S. dolžuje v okrajno hranilnico B. posojilo znašajoče več stotin. Pri plačevanju obresti mu je trdo šlo; hranilnica ga je tožila in tudi rubila, tako, da je že prišlo do eksekutivne cenitve njegovega posestva. Napne vse svoje sile, da plača odvetniku stroške in zaostale obresti. Hranilnica mu na to pusti posojilo proti prejšnjim zavezam. Eksecucija se ustavi in kmet, ko se je komaj malo oddahnil, plačuje redno obresti naprej. Vendar čez nekaj časa pride spet v denarno zadrego ter ne more zapadlih obresti o pravem obroku plačati. Odvetnik prosi za ponovljenje že prej dovoljene eksekutivne cenitve v nemškem jeziku, čeravno eksekut A. samo slovenski razume; a slovenski zna brati in pisati. Dan cenitve se določi; a eksekut A. meneč, da je uloga nova tožba, pride o določen uri peš k sodnji, kjer je menil skleniti novo pogodbo; na drugej strani pa je šla sodna komisija z cenilcema cenit njegovo posestvo; stroški cenitve bodo, kakor čujemo, znašali nad 15 gold. Kako debelo je gledal pomilovanja vredni eksekut, ko se mu je to pri sodniji naznanilo! Kdo mu

je toraj zakrivil te stroške? Dajte odgovor na to, vi nemčurški odvetniki! Mar ubogi eksekut, ki bi, ko bi se mu bil izročil slovenski odlok, kterege bi sam prebral in razumel, gotovo prišel o pravem času hranilnico prosit, da mu še odložijo eksekut cenitev? Ker se ni bati izgube, bi mu hranilnica gotovo ne odrekla. Glejte, koliko denarjev so naši kmetje že izgubiti morali, ker se slovensko ne uraduje. Zavoljo tega terjajte, da Vam odvetniki slovensko uradujejo in hodite le k takim zavodom in odvetnikom, ki bodo to storili.

Ptujska okolica. (Krajni šolski svet.) Naši vrli šolski zastopniki so se v novi krajni šolski svet sledeče sestavili: Predsednik je vdrugokrat voljen g. Andrej Brenčič, kmet in posestnik v Novi vasi in v Ptui — podpredsednik g. Janez Belšak, posestnik v Vičavi. Cerkveni zastopnik so prečastiti minorit. gvardijan in župnik o. Benko Hrtiš, — zastopnik učiteljstva g. nadučitelj Karol Švajgel — odborniki so gospodje Janez Kostanjevec, posestnik v Spuhlji, Juri Kuhar, kmet v Brestji, Anton Petrovič, kmet v Podvincih, Janez Vrabl, kmet v Mestnem vrhu, Jože Zorko, posestnik v Zicarji. Vsi ti izvoljeni so pridni katoličani in zanesljivi in pošteni Slovenci, kar nas posebno celo faro veseli. Le okrajni šolski svet nas je iznenadil, ki nam je poslal znanega Dr. Hanza Mihelitscha, odvetnika v Ptui, za krajnega šolskega ogleda. No pa ne bo —.

S Kumena na Pohorji. (Lesni trg. Župani.) Polagoma se vzbuja narodna zavest tudi tukaj ob severni meji Slovenstva, kar je tem bolj veselo, ker so si bili naši nasprotniki te kraje že skoraj popolnoma prisvojili. Naši ljudje so bili namreč mnogo časa popolnoma v rokah nemških in nemškutarskih lesnih trgovcev, ki so toraj tudi edini povsod gospodarili in ukazovali, ter tako svoj močen upliv povsodi širili med ljudstvom. Da se je to v zadnjem času nekoliko spremenilo, in da ljudje čedalje bolj samostojno postopajo tako pri svoji kupčiji, kakor tudi drugod, zato se imamo največ zahvaliti mnogim blagim rodoljubom, ki se vedno in neprestrašeno boré za naše pravice, kakor tudi za naš vsestranski, duševni in gmotni napredek. V našem kraju dobé ljudje denar edino le za les, družih pridelkov tukaj skoraj ni. Popred kedaj so kmetje lesno blago navadno davali trgovcem, ki so pri tej kupčiji v kratkem času silno obogateli. Danes pa jih je mnogo, ki brez posredovanja lesno blago prodavajo in so pri tem gotovo na boljsem. Še bolje bi pa bilo, ko bi se osnovala trgovske kmetske družbe ali zadrage, ki bi potem tržile z lesom na skupni dobiček. Tako bi bilo potem mogoče lesu nastaviti pravične cene in nikomur bi ne bilo treba lesa davati pod ceno, kajti bi mu zadruga pomagala s posojilom, ako bi bil v sili

ne da bi se mu radi tega les ceneje zaračunal. Ako bi se v naših krajih več takih zadrug osnovalo in bi le-te potem stopile v ožjo medsebojno zvezo, tedaj bi bilo to nam vsem v veliko korist. Nadalje bi bilo dobro, ko bi se slov. župani vsaj enkrat v letu shajali v zborih, kjer bi se posvetovali o skupnih občinskih zadevah; kjer bi v imenu vseh družih občanov izrekli svoje želje, ter bi namreč razkrili velike napake v nekaterih postavah, ki so največ krive, da se občna beda tako širi in da kmetski stan čedalje bolj propada. V prvi vrsti bi bila sedajna domovinska postava, ki je jako krivična. Mladi ljudje, dokler so za rabo, gredo zgodaj od doma, ko se pa postarajo pridejo nazaj in domača občina mora sedaj skrbeti za tiste, ki jej niso nič koristili, temuč so vse svoje moči žrtvovali tovarnarjem in bogatinom po mestih. V tem in še mnogo drugih rečeh, bi se bilo še veliko kaj koristnega dobro pogovoriti, ter potem dotične izjave izročiti našim poslancem, da jih na merodajnem mestu predložijo. — Ker se vsako leto prepričamo, da se nemški liberalni poslanci v štaj. dež. zboru za kmetski stan in njegove potrebe kaj malo brigajo; njim je več za to, da so z dolzimi govori proti našim pravicam, ne pa za nas in cele — dežele blagor; za to je pa potrebno, da mi kmetje sami povzdignemo svoj glas, dokler je še čas. Če pojde pa tem potom tiho naprej, tedaj bomo pa s časoma tako zagazili, da bode težko več misliti na rešitev. Stopimo toraj na noge in povejmo pred svetom, kaj želimo, in kaj bode treba storiti v obrambo in ohranitev našega stanú!

Iz Konjic. (Učiteljsko zborovanje) Dne 1. marcija je zborovalo okrajno učiteljsko društvo v Konjicah. Gospod predsednik Leitgeb otvori ob 10. zborovanje ter pozdravi navzoče. Došlo je 19 udov. Na dnevnem redu je bilo: „Upeljava enakega šolskega reda na šolah konjiškega okraja.“ Točke, katere je g. Kapun predlagal, so bile sprejete. Volil se je potem nov odbor. Za predsednika bil je enoglasno izvoljen nadučitelj g. P. Leitgeb; g. Kapun pa za namestnika, gg. Malenšek, Tribnik, Seidler odborniki. G. Malenšek govoril je o lex Liechtenstein-ove ter je predlagal: učiteljsko društvo se s to predlogo ne strinja. Prihodnje zborovanje bode v Čadramu.

Iz Čadrama. (Razne novosti.) Letošnja nenavadno huda in dolga zima nas je spominjalo leta 1782. O njem stoji pisano v kroniki naše župnije, da je dne 28. vinotoka ob 11. uri bil veliki zvon posvečen v čast sv. Janezu Krstn. srečno v zvonik potegnut in na stol postavljen. Ta zvon teht 21 stotov 27 funtov po 66 glđ., znaša vrednost 1386 brez kembeljna, kateri je 1 stot 4 funte težek. To se je zgodilo po župniku Juriji Ignaciji Stangel, cerkvenem klju-

čarji Juriji Muc, tesarji Valentinu Sitar in farani so to naročiti dali in plačali in sicer v slabem, dragotnem in nerodovitnem letu. Posebno, kar vinski pridelek zadeva, bila je, kar se ljudje spominjajo, ena najslabejših letin, ker je vinska trta po hudi, suhi zimi čisto pozebla skoraj po celem Štajarskem. Bojimo se, da nam tudi letošnja zima kaj dobrega ne prinese. Vinska trta je za vsem neki zdaj še zdrava razun tam, kjer je bila v pozni jeseni obrezana, je močno spokala. Zato umni vinorejci nikoli ne svetujejo rezitve pred Kraljevim, saj tudi sadunosnikov ni dobro trebiti, dokler toplo vreme ne nastopi. Rž in ječmen na nizkih njivah nam je gotovo tudi več ali manj dolgo ležeči sneg poškodoval. Nezdrava bila je tudi ta zima, kajti pred 4 tedni so začeli otroci za špičkami bolehati in je samo šolarjev črez 80 bolenih bilo, umrli so pa le 3 otroci komaj okoli leta stari in zdaj je že skoraj vse zdravo, vendar vže tri tedne šole nimamo, kar naznanja preveliko boječnost za zdravje mladine. Zdaj je tudi čas raznega nabiranja. Naberali smo podpise mož za krščanske šole in čeravno nam osnova teh šolskih postav v narodnem oziru premalo obeta, so vendar tukajšnje občine vse po večini svojih zastopnikov te prošnje podpisale in le malo število naših odločnih nasprotnikov tega ni hotelo storiti.

(Konec prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Drž. vojni minister grof Bylandt-Rheidt je odstopil in je stopil na njegovo mesto fzm. Ferd. baron Bauer, doslej je bil vojaški poveljnik na Dunaji. — V drž. zboru so zadnjo soboto srečno dognali razprave o plači verozakonskih učiteljev. V njih so se toliko časa pričkali, da bi denar, kar so ga prejeli gg. poslanci v tem času, dosegel bržkone plačo, ki jo dobodo verozakonski učitelji vsled nove postave. Te dni bode na Dunaji skupno posvetovanje avstrijskih in ogerskih ministrov, ter velja, kakor se pravi, posvetovanje vojaškim stvarjem. — Nemški dijaki na vseučiliščih v Gradci še prekosijo tamošnje mestne očete, kedar gre za nemštvo. Tokrat so poslali posebne deputacije v Berlin k pogrebu nemškega cesarja, to pa se je zazdelo dotičnim krogom na Dunaji, da je že vendar-le preveč ali izvesti, da je vlada razpustila dijaška društva, ki so to storila, ne bode kakor se zagotavlja, — resnica. Po naših mislih bi teh društev ne bila škoda. — Na Koroškem je več slov. občin poslalo slov. poslancem na Dunaji pismo zahtevajo za to, da se potegujejo tudi za koroško slov. ljudstvo, ki nima svojega zastopnika v drž. zboru. — Odbor družbe sv. Mohorja je poslal iz Celovca lepo častitko